

ΚΡΙΤΙΚΗ ΑΠΟΤΙΜΗΣΗ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Έχοντας θητεύσει σε υπεύθυνες θέσεις που μας εμπιστεύθηκε η Πολιτεία στο *Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου* και στο *Υπουργείο Πολιτισμού*, θεωρούμε υποχρέωση μας να καταθέσουμε χωρίς προκαταλήψεις και εξαρτήσεις από φορείς, κινήσεις ή πρόσωπα, την κριτική μας αποτίμηση για το νέο κινηματογραφικό νομοσχέδιο. Δεν έχουμε σκοπό να προλάβουμε ή να υποκαταστήσουμε τις απόψεις των ανθρώπων του κινηματογράφου που, δικαιωματικά, έχουν τον πρώτο λόγο. Πιστεύουμε όμως ότι, με την πείρα που έχουμε αποκτήσει, η γνώμη μας μπορεί να φανεί χρήσιμη στο δημόσιο διάλογο και ευχόμαστε οι προτάσεις μας να λειτουργήσουν ως κοινός τόπος σύγκλισης δισταμένων απόψεων.

Την περασμένη άνοιξη, η Πολιτεία θέσπισε, με το φορολογικό νόμο, κίνητρα για την ενίσχυση της ελληνικής κινηματογραφικής παραγωγής. Δημιουργήθηκε τότε η εντύπωση ότι έγινε το πρώτο βήμα για την χάραξη μιας νέας αναπτυξιακής πολιτικής και η προσδοκία ότι το, υπό διαμόρφωση, κινηματογραφικό νομοσχέδιο θα εξασφάλιζε την ολοκλήρωση της.

Δυστυχώς το κείμενο του νομοσχεδίου που δόθηκε σε διαβούλευση δεν δικαίωσε τις, δικές μας τουλάχιστον, προσδοκίες. Όχι μόνο γιατί τα θετικά οικονομικά μέτρα που προβλέπει - των οποίων τη σημασία αναγνωρίζουμε - δεν στοιχειοθετούν ένα ολοκληρωμένο αναπτυξιακό μοντέλο... Αλλά, κυρίως γιατί, στο σύνολό του, εκφράζει μια στροφή της κρατικής κινηματογραφικής πολιτικής και επιχειρεί μια μεταρρύθμιση που οι μεσοπρόθεσμες και μακροπρόθεσμες συνέπειές της, φοβόμαστε ότι δεν έχουν μελετηθεί σε βάθος.

ΓΕΝΙΚΕΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Συγκεκριμένα, το νέο σχέδιο νόμου:

1. Απομακρύνεται από τη φιλοσοφία του ισχύοντος ιστορικού νόμου της Μελίνας Μερκούρη και υποβαθμίζει το ρόλο της πνευματικής και καλλιτεχνικής δημιουργίας στο όνομα της οικονομικής ανάπτυξης. Ο σκηνοθέτης εκτοπίζεται από τον παραγωγό και η πολιτιστική διάσταση του κινηματογραφικού έργου κινδυνεύει να θυσιαστεί στο βωμό της ανταγωνιστικότητας του οπτικοακουστικού προϊόντος.
2. Παραδίδει τη διοίκηση των κινηματογραφικών Οργανισμών σε Διοικητικά Συμβούλια και σε παντοδύναμα εκτελεστικά πρόσωπα, διορισμένα από τον εκάστοτε υπουργό. Αντί να θεμελιώσει μια νέα συνθήκη συνυπευθυνότητας ανάμεσα στο κράτος και την κινηματογραφική κοινότητα και να βελτιώσει το σημερινό συμμετοχικό σύστημα, οδηγείται στο αντίθετο άκρο. Δημιουργεί συγκεντρωτικούς και στεγανούς Οργανισμούς χωρίς

συλλογικά όργανα ελέγχου, ιδιαίτερα ευάλωτους σε - δίκαιη ή άδικη - κριτική για αδιαφάνεια, ευνοιοκρατία και αυθαιρεσίες.

3. Εξαντλείται στα μέτρα ενίσχυσης της παραγωγής, παραγνωρίζει τη ζωτική σημασία των άλλων τομέων της κινηματογραφικής δραστηριότητας και ευνοεί τη δημιουργία κενών ή αρρυθμιών στις αλληλένδετες λειτουργίες τους, ανατρέποντας τις λεπτές ισορροπίες του ευπαθούς κινηματογραφικού μας «οικοσυστήματος».

ΕΙΔΙΚΕΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Ειδικότερα, διατρέχοντας τις διατάξεις του νομοσχεδίου, παρατηρούμε ότι:

1. Από το νομοσχέδιο απουσιάζει το άρθρο 2 του ισχύοντος νόμου 1597/1986 που κατοχυρώνει την ελευθερία της κινηματογραφικής τέχνης σύμφωνα με τους ορισμούς του Συντάγματος και απαγορεύει ρητά τη λογοκρισία. Πρόκειται για σοβαρότατη παράλειψη, ακούσια θέλουμε να πιστεύουμε, που η έγκαιρη επανόρθωση της είναι επιβεβλημένη.
2. Το θετικό μέτρο της επιστροφής του ειδικού φόρου στους παραγωγούς χάνει μέρος της αναπτυξιακής του δυναμικής γιατί η σχετική διάταξη δεν διευκολύνει - με την παροχή κινήτρων - την επανεπένδυση του στην παραγωγή, κάτι που θα εξασφάλιζε την ανακύκλωση ζωτικών πόρων. (Άρθρο 5)
3. Η υποχρέωση της ΕΡΤ να καταβάλει το «1,5%» επί του συνόλου του ανταποδοτικού τέλους είναι το πιο σημαντικό θετικό οικονομικό μέτρο του νομοσχεδίου, γιατί εγγυάται την απελευθέρωση σημαντικών παραγωγικών κεφαλαίων. (Άρθρο 8 παρ.1)
4. Οι διατάξεις για την καταβολή του «1,5%» από τα ιδιωτικά κανάλια επεκτείνουν ορθά το μέτρο και στα συνδρομητικά δίκτυα αλλά, κατά τα άλλα, «επανιδρύουν» - με παραλλαγές και διευκολύνσεις - το παλιό αποτυχημένο κανονιστικό πλαίσιο που τραυμάτισε το κύρος της Πολιτείας. Καμία μνεία δεν υπάρχει για ληξιπρόθεσμες υποχρεώσεις, καμία ποινή δεν προβλέπεται για τους παραβάτες και καμία εγγύηση δεν παρέχεται για την εφαρμογή του μέτρου η οποία παραπέμπεται σε μελλοντική υπουργική απόφαση. (Άρθρο 8 παρ.2-7)
5. Καταργείται το μέτρο της επιστροφής του ειδικού φόρου στους διανομείς, αντί να αναθεωρηθεί και να συμβάλει στη προώθηση των ανεξάρτητων ταινιών που δεν «εκπροσωπούν» ολιγοπωλιακά συμφέροντα. Μεταβάλλεται, επίσης, ριζικά ο τρόπος επιστροφής του ειδικού φόρου στους αιθουσάρχες και δημιουργείται πρόβλημα επιβίωσης των παραδοσιακών αιθουσών. Ο συνδυασμός των δύο ρυθμίσεων θα λειτουργήσει ως εκρηκτικό μείγμα και θα περιορίσει δραστικά τις δυνατότητες διανομής και το χρόνο προβολής των ελληνικών ταινιών. Θα «αποσυρθούν», επίσης, οριστικά από το κύκλωμα διανομής οι ταινίες μικρού μήκους αφού οι διατάξεις, που σήμερα τις ευνοούν, καταργούνται. (Άρθρα 5 & 7)

6. Η αλλαγή της νομικής μορφής του ΕΚΚ, τη σκοπιμότητα της οποίας δεν κατανοούμε, θα του αφαιρέσει, σε νομικό και οικονομικό επίπεδο, την ευελιξία που έχει σήμερα ως «Ανώνυμη Εταιρεία» και θα του στερήσει τα οφέλη που απολαμβάνει από τις ευεργετικές διατάξεις νόμων με αναπτυξιακό χαρακτήρα. (Άρθρο 9)
7. Στο ΕΚΚ εγκαθιδρύεται «ενός ανδρός αρχή» στο πρόσωπο του Γενικού Διευθυντή που συγκεντρώνει στην πράξη, ελέω του εκάστοτε Υπουργού, όλες τις εξουσίες των σημερινών συλλογικών οργάνων υπό την υψηλή εποπτεία ενός, διορισμένου επίσης, Διοικητικού Συμβουλίου. Ακόμα και στην περίπτωση που ο συγκεντρωτισμός αυτός δεν εκφράζει τις προθέσεις των συντακτών του νόμου, είναι βέβαιο ότι θα εφαρμοστεί στην πράξη λόγω του τρόπου διατύπωσης των σχετικών διατάξεων. Αυτό το συγκεντρωτικό μοντέλο διοίκησης είναι ακατάλληλο για το ΕΚΚ που δεν είναι άμεσα παραγωγικός Οργανισμός με κλειστό χαρακτήρα, αλλά έχει πρωταγωνιστικό αναπτυξιακό και ρυθμιστικό ρόλο σ' ένα πολυκλαδικό χώρο με συχνά αντικρουόμενα συμφέροντα. Σ' ένα τέτοιο Οργανισμό η ευθύνη είναι βαριά, γι' αυτό οφείλει να επιμερίζεται και οι αποφάσεις να είναι αιτιολογημένες και προϊόν ουσιαστικής συλλογικής λειτουργίας. (Άρθρα 12, 13 παρ.9, 14)
8. Η συλλογική και διαφανής διαδικασία αξιολόγησης των σχεδίων παραγωγής των ελληνικών ταινιών στο ΕΚΚ, καταργείται. Το έργο της αξιολόγησης ανατίθεται σε στελέχη με συμβουλευτικό ρόλο, που προσλαμβάνονται επί θητεία. Κάθε ουσιαστική απόφαση εναπόκειται στον παντοδύναμο Γενικό Διευθυντή και η τυπική της νομοποίηση στο Δ.Σ. το οποίο, καθ' όλες τις ενδείξεις, δεν θα αποτελείται από κινηματογραφιστές. (Άρθρο 16)
9. Η θεσμοθέτηση «μητρώου παραγωγών», με κριτήρια εγγραφής που δεν αναφέρονται στο σ.ν. αλλά θα καθοριστούν από το μελλοντικό Δ.Σ. του ΕΚΚ, αποτελεί την πιο επικίνδυνη διάταξη του νομοσχεδίου. Όπως είναι διατυπωμένο το σχετικό άρθρο, παρέχεται εξουσιοδότηση στην αυριανή ή σε οποιαδήποτε μελλοντική διοίκηση του ΕΚΚ να το ερμηνεύσει κατά το δοκούν και, αντίθετα με το πνεύμα της σημερινής κυβερνητικής πολιτικής, να δημιουργήσει ένα κλειστό επάγγελμα, στερώντας από τους σκηνοθέτες το δικαίωμα να είναι παραγωγοί των έργων τους. (Άρθρο 20)
10. Ο διορισμός πλήθους στελεχών με τριετή θητεία στο ΕΚΚ και στο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης, θα εκτινάξει τα λειτουργικά έξοδα δύο Οργανισμών που αντιμετωπίζουν ήδη σοβαρότατα οικονομικά προβλήματα, χωρίς μάλιστα να έχει ανακοινωθεί δημοσίως κανένα πρόγραμμα για την εξυγίανσή τους. (Άρθρα 15, 28)
11. Η ίδρυση του Hellenic Film Commission είναι οπωσδήποτε σημαντική και ευπρόσδεκτη, περισσότερο όμως για τον ελληνικό τουρισμό και λιγότερο για τον ελληνικό κινηματογράφο. Γι' αυτό θα ήταν καλύτερο - με «θερμοκοιτίδα» σήμερα το ΕΚΚ - η Υπηρεσία αυτή να μετεξελιχθεί γρήγορα σε ανεξάρτητο Οργανισμό υπό την εποπτεία του ΥΠΠΟΤ. (Άρθρο 17)

12. Η κατάργηση του, νομικά κατοχυρωμένου (Ν.2557/1997, άρ.4 παρ.1β) «Φεστιβάλ Ελληνικού Κινηματογράφου» στο πλαίσιο του «Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης», καταργεί έναν ιστορικό θεσμό που υπήρξε ανέκαθεν το σημαντικότερο βήμα των ελλήνων δημιουργών. Η απόφαση αυτή είναι ασφαλώς επιζήμια και η σκοπιμότητά της ακατανόητη. (Άρθρο 23)
13. Η κατάργηση των «Κρατικών Βραβείων Ποιότητας» που αποτελούσαν ουσιαστικό μηχανισμό προώθησης, οικονομικής ενίσχυσης και ηθικής αναγνώρισης των δημιουργικών συντελεστών των ταινιών, είναι επιζήμια και δεν δικαιολογείται ούτε από το κόστος του θεσμού, ούτε από τα προβλήματα που δημιούργησε ο τρόπος απονομής, ο οποίος πρέπει οπωσδήποτε να αναθεωρηθεί.
14. Η κατάργηση του άρθρου 28 του ισχύοντος νόμου, που ορίζει το καθεστώς αναγνώρισης της «Ταινιοθήκη της Ελλάδος», αναιρεί την υποχρέωση του κράτους να την ενισχύει ηθικά και υλικά. Έτσι, το ιστορικό αυτό ίδρυμα στερείται τυπικά την προστατευτική αιγίδα της Πολιτείας και κινδυνεύει να αντιμετωπίσει, στο μέλλον, σοβαρότατο πρόβλημα επιβίωσης.
15. Το σύστημα μοριοδότησης ταινιών που εισάγεται και οι μονάδες αξιολόγησης που καθορίζουν τον «συντελεστή ταινίας» αντιμετωπίζουν ανορθολογικά το σκηνοθέτη έναντι του παραγωγού και άλλων συντελεστών, στοιχειοθετώντας μία ακόμα ένδειξη του πνεύματος υποτίμησης των δημιουργών που διατρέχει το σ.ν. (Άρθρα 4 & 6)

Οι επισημάνσεις αυτές μας οδηγούν στο συμπέρασμα ότι το νομοσχέδιο αυτό, παρά τις προθέσεις των συντακτών του, θα δημιουργήσει στην πράξη περισσότερα προβλήματα απ' όσα καλείται να επιλύσει, εφόσον δεν αναθεωρηθούν πολλές από τις διατάξεις του.

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Η συνολική αντικατάσταση της ισχύουσας νομοθεσίας με ένα κείμενο που καλύπτει τα θέματα σε έκταση χωρίς να επιλύει τα προβλήματα στο απαιτούμενο βάθος, δεν ήταν ίσως η πιο εύστοχη επιλογή. Η μερική αναθεώρηση και η επιλεκτική συμπλήρωση του σημερινού κανονιστικού πλαισίου θα ήταν – κατά τη γνώμη μας – προτιμότερη, αφού θα μπορούσε να εξασφαλίσει την αναγκαία αναπτυξιακή ώθηση στον ελληνικό κινηματογράφο χωρίς τον κίνδυνο να υποτιμηθεί η πολιτιστική του διάσταση.

Επειδή ωστόσο το ζητούμενο δεν είναι τόσο η μέθοδος όσο το περιεχόμενο της νομοθετικής παρέμβασης, καταθέτουμε πρόταση 12 σημείων η οποία - όπως πιστεύουμε - μπορεί να βοηθήσει στη δημιουργία ένα υγιούς και ισορροπημένου αναπτυξιακού περιβάλλοντος για το ελληνικό σινεμά, να αμβλύνει τις εκ διαμέτρου αντίθετες απόψεις που διατυπώνονται και να συμβάλλει, ίσως, στη σύνθεσή τους. Τα σημεία αυτά, είναι:

1. Διατήρηση του άρθρου 2 του ισχύοντος Νόμου 1597/1986, το οποίο επικαλείται την ελευθερία της κινηματογραφικής τέχνης σύμφωνα με τους ορισμούς του Συντάγματος και

απαγορεύει τη λογοκρισία. Πρόκειται για ζήτημα αρχής που είναι, όχι μόνο για τους κινηματογραφιστές, αλλά και για ολόκληρο τον πνευματικό κόσμο, αδιαπραγμάτευτο.

2. Θέσπιση κινήτρων που θα διευκολύνουν την επανεπένδυση στην κινηματογραφική παραγωγή ποσών του επιστρεφόμενου ειδικού φόρου στους παραγωγούς, ώστε να αξιοποιούνται πολύτιμοι πόροι.

3. Εξασφάλιση της καταβολής του 1,5% των ιδιωτικών και συνδρομητικών καναλιών στην πηγή των εσόδων - με οικονομοτεχνική μέθοδο που μπορεί να αναζητηθεί - και απόδοσή του στο ΕΚΚ, ώστε να κατοχυρωθεί η εφαρμογή του μέτρου ύστερα από 17 ολόκληρα χρόνια. Επιστροφή, στους σταθμούς αυτούς, ολόκληρου του ποσού που θα αντιστοιχεί στις παραγωγές που θα πραγματοποιούν. Θέσπιση προνομιακών κινήτρων για τα κανάλια που συνάπτουν προγραμματικές συμφωνίες με το ΕΚΚ για την παραγωγή, την προώθηση και την προβολή σύγχρονων ελληνικών ταινιών. Διατήρηση, ως έχει, του προτεινόμενου στο σ.ν. πολύ θετικού μέτρου για τον υπολογισμό του 1,5% επί του ανταποδοτικού τέλους της δημόσιας τηλεόρασης.

4. Διατήρηση του μέτρου της επιστροφής του ειδικού φόρου, στους διανομείς εκείνους που θα προωθούν 3 τουλάχιστον βραβευμένες ελληνικές ταινίες το χρόνο. Έτσι θα δοθούν κίνητρα για τη διανομή ταινιών ποιότητας και θα αποφευχθούν τυχόν «ολιγοπωλιακές» παρενέργειες. Επίσης, διατήρηση του ισχύοντος τρόπου επιστροφής του ειδικού φόρου στις αίθουσες, ώστε να αποτραπούν σοβαρότατα οικονομικά προβλήματα στους παραδοσιακούς κινηματογράφους «μιας οθόνης» και να εξακολουθήσουν να διανέμονται οι ταινίες μικρού μήκους. Θέσπιση κινήτρων ώστε οι κινηματογραφικές αίθουσες να προβάλλουν βραβευμένες ελληνικές ταινίες.

5. Ρητή δέσμευση του ΥΠΠΟΤ ότι θα καταβάλει προσπάθειες για την ένταξη στον αναπτυξιακό νόμο - που θα κατατεθεί στο άμεσο μέλλον από το Υπουργείο Περιφερειακής Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας - των κινηματογραφικών εργαστηρίων εικόνας και ήχου, των επιχειρήσεων παραγωγής και των αιθουσών προβολής που θα εγκαθιστούν ψηφιακό εξοπλισμό.

6. Διατήρηση της νομικής μορφής και του τρόπου διοίκησης του ΕΚΚ ως «Ανώνυμης Εταιρείας». Ευέλικτη προσαρμογή της διοικητικής διάρθρωσης και του τρόπου λειτουργίας του Κέντρου, ανάλογα με τις πραγματικές οικονομικές του δυνατότητες, με πρόβλεψη αναθεώρησης του εσωτερικού του κανονισμού μόνο με υπουργική απόφαση (χωρίς νομοθετική ρύθμιση), όποτε αυτό απαιτείται. Εξαίρεση του ΕΚΚ από το καθεστώς των ΔΕΚΟ, κατά το πρότυπο της ΕΡΤ. Θεσμοθέτηση συλλογικού και διαφανούς τρόπου αξιολόγησης των προτάσεων παραγωγής. Απόδοση στο ΕΚΚ του 100% του ποσού επιστροφής του ειδικού φόρου, ύστερα από την αφαίρεση των ποσών που θα διατίθενται σε παραγωγούς αιθουσάρχες και διανομείς. Με τις ρυθμίσεις αυτές, ο βασικός πυλώνας της κινηματογραφικής πολιτικής θα αυξήσει τα έσοδά του, θα συγκρατήσει τα λειτουργικά του, θα αποκτήσει διοικητική ευελιξία και θα μπορεί να μετεξελίσσεται αποτελεσματικά.

7. Εγκατάλειψη της ιδέας δημιουργίας «Μητρώου Παραγωγών» στο ΕΚΚ και απαλοιφή του σχετικού άρθρου από το νομοσχέδιο, για την αποφυγή των σοβαρών κινδύνων του επισημάνθηκαν.

8. Διατήρηση και θεσμική κατοχύρωση του «Φεστιβάλ Ελληνικού Κινηματογράφου» στο πλαίσιο του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης. Ευέλικτη προσαρμογή της διοικητικής διάρθρωσης και του τρόπου λειτουργίας του νομικού προσώπου «Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης», ανάλογα με τις πραγματικές οικονομικές του δυνατότητες, με πρόβλεψη αναθεώρησης του εσωτερικού του κανονισμού μόνο με υπουργική απόφαση και χωρίς νομοθετική ρύθμιση, όποτε αυτό απαιτείται, για λόγους ευελιξίας και ομαλής μετεξέλιξης χωρίς οικονομικούς κραδασμούς.

9. Διατήρηση του θεσμού των χρηματικών «Κρατικών Βραβείων Ποιότητας» και ριζική αναθεώρηση του τρόπου απονομής τους, με τρόπο που αναλύεται παρακάτω.

10. Διατήρηση και θεσμική κατοχύρωση του, ισχύοντος σήμερα, καθεστώτος αναγνώρισης, ενίσχυσης και προστασίας του Ιδρύματος «Ταινιοθήκη της Ελλάδος».

11. Δημιουργία πανελληνίου εναλλακτικού δικτύου διανομής στο οποίο θα ενταχθούν οι αίθουσες του Φεστιβάλ Κινηματογράφου, οι αίθουσες του - προβλεπομένου στο σ.ν. - δικτύου του ΕΚΚ, καθώς και δημοτικοί κινηματογράφοι. Το δίκτυο - που θα πρέπει να λειτουργεί με κεντρικό συντονισμό και μερική αυτονομία επιλογών ανά αίθουσα - μπορεί δημιουργηθεί σταδιακά με προγραμματικές συμφωνίες ανάμεσα στο ΕΚΚ, το Φεστιβάλ και τους ΟΤΑ και να διαδραματίσει πολύ ουσιαστικό ρόλο στη βελτίωση των όρων και στην εμβάθυνση του χρόνου διανομής των ελληνικών ταινιών.

12. Δημιουργία - με αντικειμενικά κριτήρια - ευρύτατου εκλεκτορικού Σώματος, με τη μορφή μητρώου που θα τηρείται με την ευθύνη της Διεύθυνσης Κινηματογράφου και Οπτικοακουστικών Μέσων του ΥΠΠΟΤ. Το Σώμα θα έχει ως κορμό του τους βραβευμένους - σε αναγνωρισμένα διεθνή και ελληνικά φεστιβάλ - δημιουργούς, παραγωγούς και ερμηνευτές όλων των κλάδων (όλων των εποχών) και τα προεδρεία των επαγγελματικών κινηματογραφικών ενώσεων. Το όργανο αυτό, το οποίο υπολογίζεται ότι θα έχει αρκετές εκατοντάδες μελών, θα μπορεί να εκπροσωπήσει με μαζικότητα και αξιοπιστία, στο υψηλότερο δυνατό επίπεδο και χωρίς κίνδυνο ομαδοποιήσεων ή προσωπικών στρατηγικών, τον ελληνικό κινηματογραφικό χώρο. Θα έχει τις ακόλουθες λειτουργίες:

- Κάθε χρόνο, με καθολική ψηφοφορία, θα απονέμει σε δύο φάσεις (ανάδειξη υποψηφιοτήτων και τελική βράβευση) τα «Κρατικά Βραβεία Ποιότητας».
- Κάθε 3 χρόνια θα εκλέγει με καθολική ψηφοφορία ικανό αριθμό εκπροσώπων στα Διοικητικά Συμβούλια του ΕΚΚ και του Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης.
- Κάθε 3 χρόνια θα εκλέγει με καθολική ψηφοφορία ειδικό ολιγομελές όργανο το οποίο θα συντάσσει, θα υποβάλλει κατ' έτος στον Υπουργό και θα δημοσιεύει στο διαδίκτυο, αναλυτική έκθεση κριτικής αποτίμησης των πεπραγμένων του ΕΚΚ και του Φεστιβάλ Κινηματογράφου, με προτάσεις για την πολιτική τους.

Την αρμοδιότητα των ισχυουσών σήμερα Γενικών Συνελεύσεων των Οργανισμών αυτών, ως προς την έγκριση των Ισολογισμών, θα αναλάβει ο Υπουργός Πολιτισμού και Τουρισμού.

Πιστεύουμε ότι η τελευταία αυτή συνθετική πρόταση περιγράφει ένα εφικτό, εξόχως αντιπροσωπευτικό και αξιόπιστο μοντέλο το οποίο, εφ' όσον εφαρμοστεί, θα κρατήσει ζωντανό το σημαντικό θεσμό των «Κρατικών Βραβείων», θα εξασφαλίσει τη δημιουργική συμμετοχή της κινηματογραφικής κοινότητας στη διοίκηση των κινηματογραφικών Οργανισμών της χώρας και θα συμβάλλει στον αποτελεσματικό έλεγχο και στη διαφανή λειτουργία τους.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Ελπίζουμε οι προτάσεις μας να αποδειχθούν χρήσιμες και αποτελεσματικές. Θέλουμε να υπογραμμίσουμε όμως την ανάγκη, πριν από την κατάθεση του νομοσχεδίου στη Βουλή, να προηγηθεί ουσιαστικός διάλογος ανάμεσα στο ΥΠΠΟΤ και τους κινηματογραφιστές και να καταβληθούν, από κάθε πλευρά, σοβαρές προσπάθειες σύγκλισης απόψεων. Γιατί αν το Υπουργείο επιμένει στην ψήφιση του νομοσχεδίου στην αρχική του μορφή, χωρίς να αξιοποιήσει τις προτάσεις που θα γίνουν στο πλαίσιο της δημόσιας διαβούλευσης και χωρίς να εξασφαλίσει τη μεγαλύτερη δυνατή συναίνεση του κινηματογραφικού κόσμου, τότε - εκ των πραγμάτων - θα επωμισθεί ολόκληρη την ευθύνη για τα φαινόμενα αποδόμησης που μπορεί να εμφανιστούν, αργά ή γρήγορα, στο κινηματογραφικό μας σύστημα. Αν τελικά συμβεί αυτό, φοβούμεστε ότι ο ελληνικός κινηματογράφος που στο παρελθόν κατηγορήθηκε συχνά ως «κρατικοδίαιτος», θα κινδυνεύσει - με όλες τις συνέπειες - να χαρακτηρίζεται στο μέλλον ως «κρατικός».

ΜΑΝΟΣ ΖΑΧΑΡΙΑΣ

πρώην Σύμβουλος Κινηματογραφίας ΥΠΠΟ

πρώην Πρόεδρος & Διευθύνων Σύμβουλος ΕΚΚ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

πρώην Σύμβουλος Κινηματογραφίας ΥΠΠΟ

ΚΩΣΤΑΣ ΒΡΕΤΤΑΚΟΣ

πρώην Σύμβουλος Κινηματογραφίας ΥΠΠΟ

πρώην Πρόεδρος & Διευθύνων Σύμβουλος ΕΚΚ

ΜΑΝΟΣ ΕΥΣΤΡΑΤΙΑΔΗΣ

πρώην Πρόεδρος & Διευθύνων Σύμβουλος ΕΚΚ

ΔΙΑΓΟΡΑΣ ΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΣ

πρώην Πρόεδρος & Διευθύνων Σύμβουλος ΕΚΚ